

га, по ся бои отъ грѣхъ, и по напръдуга въ святость отъ оногова, който ся исповѣдува на духовникъ.

Исповѣданіе на духовникъ е противно на здравый-тъ разумъ.

Ако нѣкой ся кае *сърдечно*, то Богъ му прощава (*) и подиръ като получи прощеніе отъ Бога нѣма никаквѣ нуждѣ да отиде при духовникъ-тъ за прощеніе. Отъ другѣ странѣ, ако не ся кае *сърдечно*, то Богъ не ще да му прости макаръ и сто пѣти да ся исповѣда на духовникъ. Отъ това е явно че духовникъ-тъ нѣма никаквѣ власть да прощава грѣхове. Освѣнь това грѣхове-тъ ни сѣ безбройни. Съгрѣшавамы съ дѣла, съ праздны думы и тайны помышленія. Много помышленія минуватъ толкова скоро прѣзъ умъ-тъ ни щото ся забравятъ. Давидъ казува: “Кой усѣща съгрѣшенія-та си! Очисти мя отъ тайны съгрѣшенія” (Псал. 19; 12). Не можемъ да помнимъ всичкы-тъ грѣхове нито отъ единъ день, а колко повече не можемъ да помнимъ, и да искажемъ на духовникъ-тъ, всичкы-тъ си грѣхове отъ три или четири мѣсеца?

(*) Покаяніе кога е отъ всячко сѣрдце, толкова е силно, щото като ся покани чловѣкъ да иде да си исповѣда грѣхове-тъ чисто, той получава отъ Бога прощеніе невидимо додѣ не е отишелъ още при духовникъ-тъ. Софронія стран. 190.